

به دنبال مقصر

آیا آمریکا می تواند جلوی فروپاشی مالی را بگیرد؟

مدیکر و سوشال سیکیوریتی، عامل همه بدبختی های آمریکا!

کارگران، هزینه های نرخ بهره بالاتر برای دولت و بخش خصوصی و سرمایه گذاری های خصوصی کمتر در بخش های تولیدی اقتصاد و آسیب پذیری در برابر ریسک، در زمان وقوع بحران های مهم است. کشورهایی از سراسر جهان مانند آرژانتین و یونان - که گرفتار خرج کردن و قرض گرفتن های ناپایدار هستند - نتوانسته اند بدهی خود را پرداخت نمایند. اگرچه این احتمال وجود ندارد که آمریکا نتواند بدهی خود به طلبکاران را بپردازد، زیرا در آن صورت، دست به چاپ پول خواهد زد، اما نمی تواند میزان بدهی اش را از راه های دیگر، یعنی تورم پرداخت نماید. در واقع تورم، ابزار غیرمستقیم قصور در پرداخت بدهی است. قصور در پرداخت بدهی که ناشی از تورم باشد، با کاستن از ارزش پول رایج اتفاق می افتد، نه این که قادر به پرداخت بدهی به طلبکاران نباشند. کم شدن ارزش پول رایج، باعث می شود که از ارزش پول طلبکاران نسبت به زمانی که آن پول را به دولت قرض داده بودند، کاسته شود. تورم شدید به ویژه هنگامی که به طور ناگهانی و در ابعاد وسیع به وجود آید، فعالیت های اقتصادی

استحقاق مزایای تأمین بودجه نشده، تغییرات جمعیت شناختی و کژکاری در فرایند سیاسی، دست به دست هم داده اند تا بودجه فدرال را در بدهی غرق نمایند. این مسئله تهدیدی برای رونق، شکوفایی و اقتصاد آمریکا محسوب می شود. طبق برآوردهای دفتر بودجه غیرحزبی کنگره، بدهی عمومی برآورد شده است که در ۱۰ سال آینده بدهی عمومی به صد درصد تولید ناخالص داخلی نزدیک شود و همچنان در یک مسیر رو به بالا، به سرعت در حال رشد باشد.

بدهی ها به میزان اقتصاد ملی

اقتصاددانان از طیف های ایدئولوژیکی و نهادهای مختلف، از جمله صندوق بین المللی پول،^۶ میزان بدهی عمومی ای را شناسایی کرده اند که به میزان اقتصاد ملی نزدیک شده و در یک مسیر رو به بالا در حال پیشرفت است و تأثیر منفی چشمگیری بر رشد خواهد داشت. بدهی بالا و در حال افزایش، رشد را پایین می کشد. همچنین، پیامدهای آن گسترده هستند و شامل دستمزدهای پایین تر برای

رومینا بوچیا،^۱ کارشناس برجسته رشته اقتصاد و مالی در اندیشکده هریتیج^۲ که بررسی های او بر مخارج دولت و بدهی ملی متمرکز است، در این مطلب که با عنوان «آیا آمریکا می تواند جلوی فروپاشی مالی را بگیرد؟»^۳، در ۲۸ ژوئن ۲۰۱۹ در این تارنما منتشر شده است، یک ارزیابی از آینده تحولات اقتصادی آمریکا ارائه می دهد که طبق آن، برآورد شده است که در ۱۰ سال آینده، بدهی عمومی به صد درصد تولید ناخالص داخلی نزدیک شود و به نوعی برای حفظ مسیر رو به بالا و در حال رشد آمریکا، تغییر خط مشی های این کشور باید در راه غرق شدن در بدهی هایی باشد که مدیکر^۴ و سوشال سیکیوریتی^۵ به عنوان مهم ترین عوامل، آن را ایجاد کرده اند.

ایالات متحده آمریکا در مسیر فروپاشی مالی قرار دارد. وعده های

1. Romina Boccia
2. The Heritage Foundation
3. Will America Avoid Fiscal Collapse?
4. Medicare
5. Social Security (امنیت اجتماعی)

6. International Monetary Fund

تغییرات، بحث و تبادل نظر نمایند و به تدریج، در خط‌مشی‌های کنونی اصلاحاتی وجود آورند تا بتوانند مردم آمریکا را قادر سازند که خود را با این اصلاحات سازگار نمایند، بی‌آنکه متحمل آسیب‌های غیرضروری گردند. دست به اصلاحات نزنند، راه چاره نخواهد بود.

رؤیای آمریکایی برای نسل بعد، دور از دسترس

در صورت عدم انجام اصلاحات در برنامه‌های استحقاق مزایا^۷، امید به زندگی طولانی‌تر و بالاتر رفتن سن استحقاق دریافت مزایا، نرخ پایین تولد به خاطر کاهش اعطای مزایا برای نسل جوان‌تر و هزینه‌های مراقبت بهداشتی بالاتر با معرفی گزینه‌ها و نیروهای بازار بیشتر در بخش سلامت را شاهد خواهیم بود؛ و در نهایت، مردم آمریکا هستند که باید هزینه‌های این فروپاشی مالی را بدهند، خواه از طریق مالیات‌های بالاتر یا تورم بیشتر؛ و اقتصاد کوچک‌تری خواهیم داشت که ممکن است رؤیای آمریکایی‌ها را برای نسل بعد، دور از دسترس سازد. ما نمی‌توانیم از این واقعیت مالی فرار کنیم، بلکه باید با متانت و اراده‌ای راسخ، با آن روبه‌رو شویم.

منبع

من ذیل که در ۲۸ ژوئن ۲۰۱۹، در پایگاه اندیشکده هرتیج منتشر شده در آدرس ذیل قابل دسترسی است:
<https://www.heritage.org/debt/commentary/will-america-avoid-fiscal-collapse>

شناخته می‌شوند، در تصویر بزرگ‌تر، نحوه محدود کردن مخارج فدرال و افزایش بدهی ملی، کم و کمتر می‌شود. کنگره، قدرت تغییر برنامه‌های هزینه‌ها و مخارج را دارد؛ و نمی‌خواهد، نه این‌که نتواند رشد مخارج خودکار را مهار کند. بسیاری از افراد از ایجاد اصلاحات در رفاه حمایت کرده و از کسانی که کمک‌های رفاهی دریافت می‌کنند، می‌خواهند که در این کار همکاری نمایند یا این‌که خود را برای کارهایی آماده نمایند که برایشان، استقلال و خودکفایی به ارمغان می‌آورد. تعداد اندکی به موضوع نیاز به تغییر مزایایی نظیر مدیکر و سوشال سکیوریتی (امنیت اجتماعی) پی برده‌اند که این مسئله، افراد را ملزم به پرداخت مالیات‌های خاصی در طی سال‌های کاری‌شان می‌نماید تا واجد دریافت برخی مزایا در سنین پیری خود شوند یا هنگامی که از کار افتاده شدند و دیگر نتوانستند نیازها و مایحتاج خود را برآورده سازند، مستحق دریافت آن مزایا گردند.

مدیکر و سوشال سکیوریتی، مهم‌ترین عوامل فروپاشی مالی

با توجه به ماهیت متفاوت این برنامه‌ها، تاکنون مدیکر و سوشال سکیوریتی مهم‌ترین عامل این فروپاشی مالی ناگهانی بوده‌اند. با ناپایداری‌تر شدن بودجه فدرال، ایجاد تغییر، امری ناگزیر خواهد بود. قانون‌گذاران باید درباره این

را برهم می‌زند و می‌تواند منجر به رکود اقتصادی شود و پیامدهای مالی مهمی برای کسب‌وکارها و کارگران داشته باشد. علاوه بر آن، تورم پس‌اندازهای آمریکایی‌ها را از بین می‌برد و با کاستن از ارزش هر یک دلاری که در حساب پس‌انداز آن‌ها است، برایشان مالیات وضع می‌کند. ایالات متحده آمریکا می‌تواند با تغییر خط‌مشی‌هایی که کشور را در بدهی غرق ساخته‌اند، از این فروپاشی مالی جلوگیری کند. در اینجا مقصران اصلی، برنامه‌های اقتصادی و اجتماعی هستند که دهه‌ها است خارج از کنترل شده‌اند. به خاطر قوانینی که این برنامه‌ها را از فرایند بودجه سالانه مستثنا می‌سازند، تقریباً دوسوم مخارج فدرال به صورت خودکار به وجود می‌آیند. خودی‌های واشنگتن، آن مخارج را جزء مخارج اجباری یا استحقاقی به حساب می‌آورند. فهرست برنامه‌هایی که در این طبقه جای می‌گیرند، عبارت‌اند از مدیکر، مدیکید، اوباما کر، سوشال سکیوریتی (امنیت اجتماعی)، رفاه و سایر برنامه‌هایی امنیت درآمد مانند ژتون غذا، هزینه‌های کمک مسکن فدرال و همچنین، برنامه‌های وام دانشجویی و بخش قابل‌استرداد اعتبار مالیاتی کودکان. با ادامه رشد این برنامه‌های اجباری، سهم بودجه فدرال که هر ساله کنگره به آن تخصیص می‌دهد و با عنوان هزینه‌های اختیاری